

stitutioner – ikke i sig selv hjemmel for Unionen til at udstede de nævnte retsakter. Bestemmelsen i artikel 52, stk. 5, skal således forstås på den måde, at bl.a. Unionens institutioner kan gennemføre charterets principper i forbindelse med udnyttelsen af andre bestemmelser i traktaterne,

der tildeler Unionen kompetence til at udstede f.eks. retsakter, jf. herved forklaringerne til artikel 52, stk. 5. Der kan i den forbindelse også henvises til bestemmelsens ordlyd, hvorefter adgangen for Unionens institutioner og organer mv. til at vedtage retsakter gælder ”under udøvelse af deres respektive kompetencer”. På den baggrund indebærer det forhold, at Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder med Lissabon-Traktaten får samme juridiske værdi som traktaterne, efter Justitsministeriets opfattelse ikke, at der overlades nye beføjelser til Unionen. Danmarks tilslutning til EU-Traktatens artikel 6, stk. 1, kræver derfor ikke anvendelse af proceduren i grundlovens § 20.«

Spørgsmål nr. 130:

Skal ministerens svar på L 53 spørgsmål 20 forstås sådan, at den omstændighed, at Charteret om Grundlæggende Rettigheder gøres retligt bindende, fører til, at EU fremover kan gribe ind i ejendomsretten i det omfang, det findes nødvendigt; og hvordan hænger dette sammen med regeringens tidligere holdning om, at charteret ikke udvider EU's kompetencer?

Svar:

Charterets artikel 17 fastlægger betingelserne for, at indgreb i ejendomsretten kan finde sted, men udgør ikke hjemmel for vedtagelsen af regulering herom. I øvrigt henvises til svar på spørgsmål 41 og 129.

Spørgsmål nr. 131:

Vil Lissabon-traktatens reference til Charteret om Grundlæggende Rettigheder efter ministerens vurdering føre til, at der anlægges flere eller færre sager ved EF-domstolen?

Svar:

Det forhold, at charteret med Lissabon-traktaten gøres juridisk bindende ændrer ikke på adgangen til at anlægge sag ved EU-domstolen, jf. svar på spørgsmål 50.

Spørgsmål nr. 132:

Vil ministeren give sin vurdering af, hvad den udvidede formålsbestemmelse i Unionstraktatens artikel 3 (ny nummerering) vil betyde for anvendelsen af artikel 352 i traktaten om Unionens funktionsmåde?

Svar:

Der henvises til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007 afsnit 4.4.5, der nøje redegør for formålsbestemmelsen, som affattet ved Lissabon-traktaten, sammenholdt med det eksisterende traktatgrundlag, og for bl.a. erklæring 41 og 42 knyttet til Lissabon-traktaten, der fortolker bestemmelsen i TEUF artikel 253 (nuværende art. 308) set i lyset af formålsbestemmelsen.

Spørgsmål nr. 133:

Vil ministeren redegøre for de ændringer af den franske forfatning, som det franske parlament har måttet gennemføre for at kunne ratificere Lissabon-traktaten?

Svar:

Frankrig ændrer ofte i den franske forfatning, herunder i forbindelse med traktatændringer.

Den franske Nationalforsamling vedtog den 7. februar 2008 et forslag til lov om ændring af forfatningen, der gør det muligt for Frankrig at ratificere Lissabon-traktaten. I forfatningens artikel 88, stk. 1, fremgår det således, at Frankrig kan deltage i EU-samarbejdet på baggrund af Lissabon-traktaten.

Loven indebærer en række yderligere ændringer i den franske forfatnings artikel 88, herunder tilføjer loven nye bestemmelser i artikel 88, stk. 6 og stk. 7 til forfatningen vedrørende de øgede kontrolmuligheder for de nationale parlamenter om overholdelse af nærhedsprincippet blandt andet via det såkaldte orange kort, som er indeholdt i Lissabon-traktaten.

Endelig indebærer loven en række konsekvensændringer som følge af, at navnet »De Europæiske Fællesskaber« ikke længere anvendes og erstattes af benævnelsen »Den Europæiske Union«. Det medfører blandt andet ændringer i forfatningens artikel 88, stk. 4 og stk. 5.